

[Arne Melchior]

Men så har fru Pia Kjærsgaard svært ved at forstå og forklare, hvor CD står. Jeg forstår godt, at det er for svært for fru Pia Kjærsgaard, for vi er ikke så forudberegnelige i et og alt, vi har ikke facitliste over alle ting i en verden under bestandig forandring. Vi er som Kumbels kat: »Hvis er du, hvis er du? Jeg er sgu min egen«. Og det er for svært for fru Pia Kjærsgaard.

Vi holder ikke af alle disse ismer, og jeg sagde jo i min tale, at denne opdeling er falsk, den findes herinde og i nogle kommentatorers fantasi, men ikke borgerne imellem. Alle disse ismer, som fru Pia Kjærsgaard opdeler befolkningen i, er flere hundrede år gamle. Vi er pragmatister, hvis vi endelig skal være noget med -ister, og det har altså noget at gøre med det muliges kunst, det fremkommelige kunst og kompromisets kunst. Men jeg er klar over, at det er for vanskeligt for fru Pia Kjærsgaard, det har hun jo selv erkendt heroppefra.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne benytte denne helt specielle lejlighed til at sige tillykke til min gamle kollega, hr. Ivar Hansen, med hans nye plads i Folketingets formandsstol, og så vil jeg i øvrigt vende mig til mit forberedte manuskript.

Det er ikke muligt at stå på denne talerstol i dag, hvor vi primært debatterer den indenrigspolitiske situation, uden at pege på usikkerheden i Mellemosten. En væbnet konflikt vil blive en katastrofe med frygtelige menneskelige lidelser, og alle muligheder for en fredelig løsning, som bygger på FN's resolutioner, skal forsøges. I tilfælde af en krig, som vi alle inderligt håber kan undgås, kan mange forhold ændre sig meget hurtigt, bl.a. energipriser, dollarkursen, rente, inflation, for blot at nævne nogle af de forhold, der ikke kun vil få indflydelse på Danmarks økonomiske situation.

I Sovjetunionen kan man finde på at benytte situationen til at stramme grebet indenrigspolitisk, hvilket vil forøge usikkerheden om reformprocessen. Vi må i Danmark følge situationen i de baltiske lande med den største bekymring, og vi må kraftigt opfordre Sovjetunionens centralregering til at respektere den lære, at problemerne ikke løses ved magtanvendelse.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed udtrykke Det Radikale Venstres tilfredshed med forsvarsministerens udtalelser under besøget i

Golfområdet, og jeg citerer fra B.T. den 7. januar 1991:

»Vi har altid lyttet til, hvad FN har at sige i internationale kriser, og vi vil lytte til, hvad FN har brug for, også i fremtiden.«

Den holdning har tilslutning fra Det Radikale Venstre.

Det Radikale Venstre kan også tilslutte sig det dagsordensforslag, som hr. Svend Auken nu har fremsat; vi havde gerne været medforlagsstiller sammen med andre partier i Folketinget, eftersom vi også har medvirket ved dagsordenens udformning, men det skal ikke skille os ad. Det vigtigste er, at Folketinget står samlet om den.

Valget den 12. december 1990 gav Det Radikale Venstre et markant nederlag. Vi gjorde meget for at undgå et valg, vi ønskede det ikke, og vi havde gerne set, at regeringen havde siddet i en periode på 4 år. Årsagerne til, at valget alligevel kom, vil vi ikke fordybe os i, men vi har draget vores lære af forløbet, og vi har taget konsekvensen af vælgernes tale og er trådt ud af regeringen. Jeg vil gerne ønske de nye ministre tillykke med deres poster.

Sammensætningen af det nye Folketing kan give vanskelige arbejdsvilkår, og partierne har et stort ansvar for at få folkestyret til at fungere. Der skal samarbejdes, for at vi kan nå resultater, der kan løse problemerne og udfordringerne i en verden, der forandres med stor hast. Det vil kræve stor selvdisciplin og god vilje af både partierne og regeringen.

Enhver regering har jo brug for en opposition, og enhver mindretalsregering har brug for en konstruktiv opposition, og det vil Det Radikale Venstre forsøge at være.

Statsministeren sagde i sin redegørelse den 27. december 1990:

»Denne nye regering ser det som sin fornemste opgave at formidle et samarbejde, som omfatter et bredt flertal på begge sider af midterlinjen her i salen.«

Se, det er et budskab, som vi i Det Radikale Venstre kan nikke endog meget genkendende til, og som vi dels vil holde KV-regeringen fast på og dels vil forsøge at bidrage til – men ikke for enhver pris, er jeg nødt til at tilføje. Det Radikale Venstre har et medansvar for den tidligere regerings politiske linje og dermed for finanslovsforslaget og de forhandlingsresultater, der blev nået mellem KVR og Socialdemokrati-